

Op de overgang tussen beide zone's treffen we enkele soorten veelvuldiger aan dan elders, het zijn de reeds genoemde Blaassilene-soort en een wolfsmelk met een van onder kale rode stengel: de 'Portland Spurge' (*Euphorbia portlandica*).

Nu in april bedekken de niet onontrolde Adelaarsvaren en de bramen nog niet de hele bodem, zoals later in het jaar. De flora vertoont hier een sterk voorjaarsaspect.

Het eerste dat opvalt zijn de Stengelloze sleutelbloem (*Primula vulgaris*), niet alleen met gele, doch ook wel met rose-rode en soms witte bloemen, afgewisseld met het blauw van het Gewoon bosviooltje (*Viola riviniana*).

Daartussendoor groeiden vooral in de beschutting van greppel of muurtje de Gewone eikvaren (*Polypodium vulgare*) en de Tongvaren (*Phyllitis scolopendrium*).

Op de iets beschutte plaatsen op de helling bloeiden ook groepen Wilde hyacinten (*Scilla non-scripta*) met naast de overwegende blauwe ook een rose en zelfs een enkele witte variëteit.

Waar de rotsige ondergrond vlak onder het oppervlak zit groeide 'Wall Pennywort' (*Umbilicus rupestris*).

Bovenaan de helling groeit massaal de alles overheersende Gaspeldoorn (*Ulex europaeus*). Een plant van bijna louter groene stekels met gele bloemen, die de bovenrand van het eiland in april al prachtig geel kleuren.

Het zijn vooral de uit zee oprijzende hellingen met hun rijkdom aan kleur, de duidelijke geleding van het plantendek, die een bezoek aan het eiland, vooral in het voorjaar zo aantrekkelijk maken.

Foto's: Frans van Asten

Adres schrijvers, p/a.

Gld)

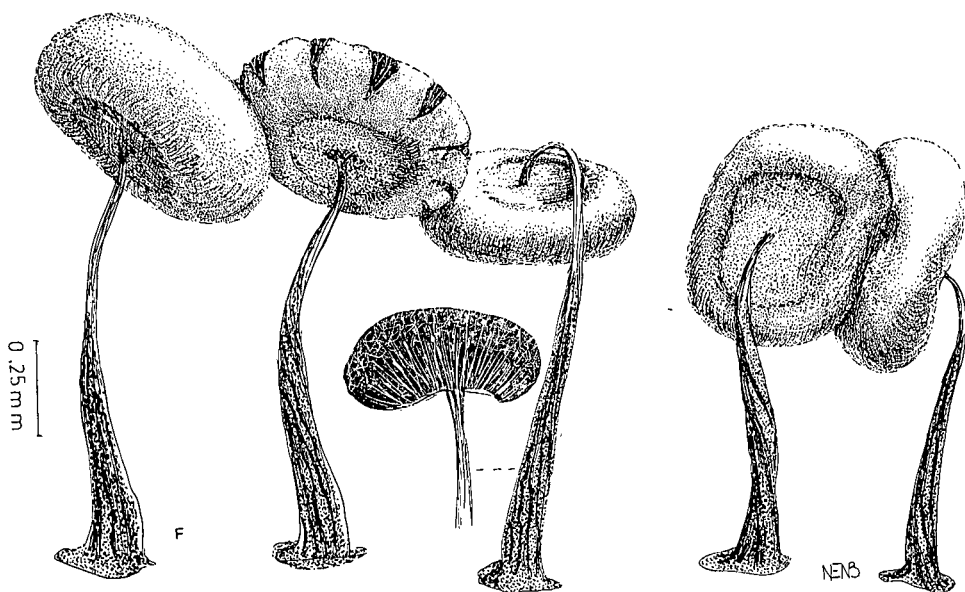
Over 'De Nederlandse Myxomyceten'

Op 5 maart 1964 verzocht ondergetekende Mevrouw E. Nannenga-Bremekamp (in onze kampen beter bekend als Elly Nannenga) een Wetenschappelijke Mededeling te schrijven over slijmzwammen. Reeds op 12 oktober van dat jaar werden de eerste proeftekeningen ontvangen. Al spoedig bleek dat de kopij te omvangrijk zou zijn voor een mededeling, waarna besloten werd de kopij als boek uit te geven.

Mevrouw Nannenga breidde haar verzameling slijmzwammen steeds verder uit, bestudeerde literatuur, schreef en tekende vele uren. Op 12 mei 1972 was de kopij klaar. Toen kwamen de geldzorgen. Vlot leenden een 75 leden samen f 8000,— voor de uitgave. Het Beyerinck-Popping Fonds, de Kon. Ned. Botanische Ver., de E. Heimans Stichting, de Stichting Dr Jac. P. Thijssse Fonds, het Johanna Westerdijk-fonds en ons Van Burkom Fonds verleenden een subsidie.

Ook aan de Nederlandse Organisatie voor Zuiver-Wetenschappelijk Onderzoek (Z.W.O.) werd om subsidie gevraagd. Om de aanvraag te steunen waren 12 aanbevelende brieven van diverse professoren en instanties toegevoegd, die allen aandrongen op financiële hulp om de uitgave van het boek te kunnen realiseren. Met toestemming van de schrijver geven we hierbij een groot deel van de inhoud van één brief, ontvangen op 26 juli 1973 van prof. dr F. P. Jonker, hoogleraar in de bijzondere plantkunde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht:

'Ik ken mevrouw Nannenga persoonlijk en heb haar gehele groei van 1e jaars studente tot volwaardig biologe van nabij kunnen gade slaan. Haar werk is steeds gekenmerkt geweest door een groot enthousiasme, dat ze ook aan anderen wist over te dragen. Ze is een uitstekend verzamelaar en heeft oog voor details. Daarbij komt nog dat ze uitstekend tekent en in haar schetsen op voortreffelijke wijze alle details en een overzicht van het geheel zodanig weet vast te leggen dat de objecten direkt te herkennen zijn.

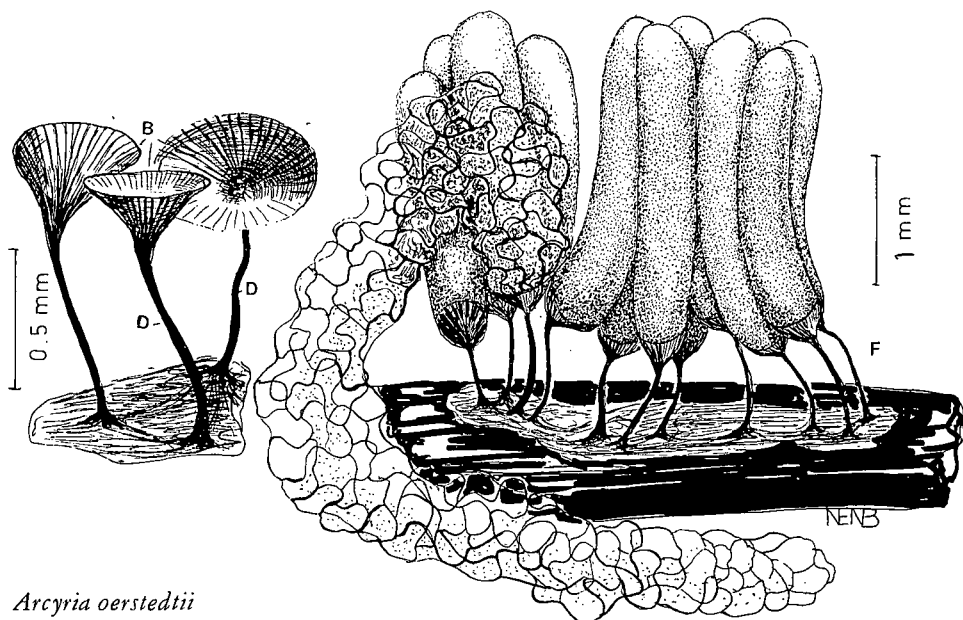

Physarum bethelii

Toen zij dus een geruim aantal jaren geleden begon zich te interesseren voor Myxomyceten stond het bij voorbaat vast dat ze zich in deze onbekende en verwaarloosde plantengroep zou vastbijten en dat van haar onderzoek vele nieuwe feiten en gegevens tevoorschijn zouden komen. Dat bleek inderdaad het geval te zijn. In haar talrijke wetenschappelijke publikaties heeft ze enorm veel vastgelegd, zowel details als gegevens die nog altijd niet bekend waren en toch van basaal belang zijn voor onze kennis van de Myxomyceten. Door haar publikaties en exkursies kregen ook anderen oog voor deze interessante plantengroep en op deze wijze wist ze een kring van medewerkers om zich te verzamelen die haar weer van nieuw materiaal voorzagen zodat door haar werk onze kennis van de Nederlandse vertegenwoordigers sterk toenam en tal van soorten voor Nederland ontdekt werden waaronder een aantal nieuw voor de wetenschap.

Het is dan ook buitengewoon belangrijk dat zij nu alles wat tot nu toe bekend is van Nederlandse Myxomyceten heeft samengevat met beschrijvingen van de ordes, families en soorten, met determineertabellen en met originele afbeeldingen. Daarbij komen dan aanwijzingen voor de gebruiker van het boek, verwijzingen naar verdere literatuur, en gegevens over de plaats van de Myxomyceten in het Plantenrijk. Het is van groot belang dat op deze wijze een boek tot stand gekomen is, van de hand van een internationaal erkende specialiste, over een plantengroep waarover voor Nederland geen modern, volledig werk bestaat. Het verschijnen van dit boek gaat zelfs boven het Nederlandse belang uit; ik ben er van overtuigd dat het in het buitenland ook geraadpleegd en gebruikt zal worden. Financiële steun voor deze uitgave van daartoe in aanmerking komende organisaties en fondsen is dan ook volkomen verantwoord niet alleen omdat over deze groep geen Nederlands boek bestaat, maar omdat het samengesteld is door een bij uitstek deskundige botanica die de kunst verstaat deze zaken ook voor niet-vakgenoten op dit gebied duidelijk uiteen te zetten en bovendien beschikt over een grote illustratieve vaardigheid die niet van artistieke ontbloot is.

Na het verschijnen van dit boek zal men in het buitenland jaloers zijn op de voorsprong die Nederland op dit terrein heeft. Het zal stimulerend werken op amateur-botanici en -mycologen en ook op vakbiologen, die dan een mogelijkheid hebben om bij hun veldwerk ook aandacht te besteden aan een plantengroep die ze tot nu verwaarloosd hebben bij hun vegetatie-beschrijvingen.'

Arcyria oerstedtii

Nadat Z.W.O. op 4 mei 1974 de gevraagde subsidie toezegde, zijn de kopij en alle tekeningen naar B.V. Thieme & Cie gebracht. Er zijn daarna nog heel wat zuchten geslaakt, het corrigeren van zo'n standaardwerk is een 'verschrikkelijk' werk. Een deel van de correctie is zelfs door de schrijfster, liggend in het Wageningse ziekenhuis, uitgevoerd. Een gecompliceerde beenbreuk ten gevolge van een val met het paard veroorzaakte drie maanden vertraging, maar op 14 april j.l., één dag voor dat de 'subsidietermijn', toegestaan door Z.W.O., was verstreken, kon het eerste boek naar Den Haag worden gebracht. Het is een prachtig gebonden boek geworden, 440 blz. dik, vol mooie tekeningen. De prijs bedraagt f 70,— incl. porto en verpakking (voor leden f 62,50).

Maar voor vele van onze leden is het beslist te moeilijk. Het kunnen werken met een mikroskoop is een vereiste, wil men de soorten slijmzwammen op naam brengen.

Toch verwachten we een goede verkoop. Toen 'Plantengemeenschappen in Nederland' uitkwam leek dit boek ook te moeilijk. Maar de eerste oplage van 3000 ex. is in 5 jaar uitverkocht. In juni a.s. verschijnt de tweede oplage.

'Onze K.N.N.V. is voor amateurs en vaklieden. Onze uitgaven, ook die in de serie Wetenschappelijke Mededelingen liggen op een zeer verschillend peil, zeer moeilijk, zeer gespecialiseerd wisselt af met goed leesbaar. Na het moeilijke slijmzwammenboek komt op 27 september uit, als nr 19 in onze Natuurhistorische Bibliotheek 'Vijftig jaar in Thijsses Hof', samengesteld door zes deskundigen. Dit ruim geïllustreerde boek zal voor al onze leden geschikt zijn.

G. Houtman